

OVERDRACHTSPRIJZEN EN EXTERNE VERSLAGGEVING; EEN BIJDRAGE AAN DE DISCUSSIE OVER HET ONTWERP 7e RICHTLIJN EEG

door Dr. H. C. Verlage

1. Inleiding

Regelmatig verschijnen publicaties over overdrachtprijsstelling (transfer pricing). Deze betreffen vooral onderzoek naar de fiscale aspecten van overdrachtprijzen en naar hun invloed op de besturing van de multinationale onderneming. Daarentegen is de belangstelling voor de relatie tussen overdrachtprijzen en externe verslaggeving gering. Dit ligt voor de hand als externe verslaggeving de onderneming als geheel betreft. Immers, als de rapporterende onderneming als concern moet worden gekarakteriseerd (als de onderneming is opgebouwd uit een aantal juridisch zelfstandige eenheden) wordt informatie over ondernemingsonderdelen via consolidatie samengevoegd. Slechts in gevallen, waarin een juridisch zelfstandige eenheid een eigen jaarverslag uitgeeft, naast de concernjaarrekening of in gevallen, waarin sprake is van niet-geconsolideerde deelnemingen, zou informatie over de effecten van het intra-concern verkeer nuttig kunnen zijn.

Inmiddels is er een ontwerp zevende richtlijn op grond van artikel 54, lid 3, sub g van het EEG-verdrag, inzake de concernjaarrekening, verschenen, waarin een voorstel tot het voorschrijven van deelconcernjaarrekeningen wordt gelanceerd¹⁾ en bovendien is FASB-14 over „financial reporting for segments of a business enterprise” afgekondigd²⁾. Dit zal leiden tot een aanzienlijke hoeveelheid jaarrekeningen over ondernemingsonderdelen of extra informatie over ondernemingsonderdelen in (concern) jaarrekeningen, informatie waaruit met name door de EEG-commissie nogal wat extra inzicht wordt verwacht.

Voor de beantwoording van de vraag of dit extra inzicht ook inderdaad verkregen zal worden, is het noodzakelijk te onderzoeken wat de effecten van intra-concern verkeer en overdrachtprijsstelling op jaarrekeningen van delen van ondernemingen en op informatie over ondernemingsonderdelen kunnen zijn en wat de gevolgen daarvan zijn voor de interpreteerbaarheid van die informatie. Tot nu toe is dat niet of nauwelijks gebeurd³⁾. Dit artikel heeft tot doel een bijdrage aan dit onderzoek te leveren - zie paragraaf 4. In paragraaf 2 en 3 zullen echter eerst de voor dit onderzoek relevante passages uit het voorstel voor een zevende richtlijn, resp. FASB-14 worden samengevat.

¹⁾ Voorstel voor een zevende richtlijn op grond van artikel 54, lid 3, sub g van het EEG-verdrag inzake de concernjaarrekening, door de commissie op 4 mei 1976 bij de raad ingediend. Bulletin van de Europese Gemeenschappen, supplement 9/76.

²⁾ Statement of financial accounting standards no. 14, Financial reporting for segments of a business enterprise, December 1976, Financial Accounting Standards Board.

³⁾ Zie bijvoorbeeld: R. Burgert „Ontwerp 7e richtlijn EEG inzake de concernjaarrekening”, in „Maandblad voor accountancy en bedrijfshuishoudkunde”, jrg 51, 1977, p. 451-463;

H. C. Treffers „De zevende EEG-richtlijn” in „Het financiële dagblad” 8, 9, 11, 12 en 13 oktober 1976; Rapport van de commissie ondernemingsrecht van het NIVRA inzake het voorstel voor een zevende EEG-richtlijn, november 1976;

Memorandum met betrekking tot het voorstel voor een zevende richtlijn op grond van artikel 54, lid 3, sub g van het EEG-verdrag inzake de concernjaarrekening, Groupe d'études des experts comptables de la C.E.E., Brussel (ongedateerd).

2. Doelstellingen van het voorstel voor een zevende EEG-richtlijn te bereiken met geconsolideerde deelconcernjaarrekeningen en de bepalingen van het voorstel ten aanzien van intra-concern transacties en overdrachtsprijsstelling

Zoals bekend, beveelt het voorstel voor een zevende richtlijn op grond van artikel 54, lid 3, sub g van het EEG-verdrag voorschriften aan voor publicatie van geconsolideerde deelconcernjaarrekeningen. Deze voorgestelde voorschriften houden in⁴⁾:

- a. Publicatie van een afzonderlijke geconsolideerde jaarrekening van dat onderdeel van een groep, dat bestaat uit een tot de groep behorende vennootschap met zetel binnen de gemeenschap, tezamen met de door deze vennootschap gedomineerde ondernemingen ongeacht hun zetel.
- b. Publicatie van een afzonderlijke geconsolideerde jaarrekening van alle binnen de gemeenschap gevestigde concernondernemingen, welke tegenover de buiten de gemeenschap gevestigde dominerende onderneming op dezelfde trap staan.

De EEG-commissie wil met dit voorschrift (dat zoals R. Burgert aantoonde onder bepaalde omstandigheden tot aanzienlijke aantallen te publiceren jaarrekeningen kan leiden⁵⁾) bereiken dat het inzicht in de onderneming van een grote groep belanghebbenden in de onderneming wordt vergroot⁶⁾. Genoemd worden uiteraard aandeelhouders en crediteuren, maar ook werknemers, centrale en regionale overheden, echter niet expliciet vakbonden. De commissie noemt de concernjaarrekening een „vergaarbak waarin veel interessante informatie teloor gaat”. De deelconcernjaarrekeningen kunnen, volgens de EEG-commissie, nuttige aanvullende informatie opleveren, die een beter inzicht in de vennootschap geven aan de belanghebbenden, dan uit de concernjaarrekening alleen zou kunnen volgen.

Voor het bereiken van deze ambitieuze doelstellingen verstrekt de commissie een uiterst mager instrumentarium. Voor wat betreft de opbouw van de jaarrekening verwijst het voorstel voor een zevende richtlijn naar de vierde richtlijn van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het verdrag van de EEG betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen⁷⁾. In de vierde richtlijn treffen we maar een beperkt aantal artikelen die invloed van het intra-concern verkeer op de jaarrekening, apart vermeld dienen slechts te worden (in de resultatenrekening) de uit verbonden ondernemingen verkregen:

- opbrengsten uit deelnemingen⁸⁾;
- opbrengsten uit andere effecten en vorderingen die tot de vaste activa behoren⁹⁾;
- overige rentebaten en soortgelijke opbrengsten¹⁰⁾;
- rentelasten en soortgelijke kosten¹¹⁾.

⁴⁾ H. C. Treffers, op cit., 8 oktober 1976.

⁵⁾ R. Burgert, op. cit., p. 456-457.

⁶⁾ Voorstel voor een zevende richtlijn, op. cit., p. 26-27.

⁷⁾ Vierde richtlijn van de raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen in: „Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen”, L 222, 21 jrg, 14 aug. 1978, p. 11-31.

⁸⁾ Zie artikel 23 (9), 24/B/5, 25/7 en 26/B/3.

⁹⁾ Zie artikel 23 (10), 24/B/6, 25/8 en 26/B/4.

¹⁰⁾ Zie artikel 23 (11), 24/B/7, 25/9 en 26/B/5.

¹¹⁾ Zie artikel 24/A/7, 25/11 en 26/A/5.

Bovendien dient volgens artikel 43 (8) in de toelichting nog een splitsing van de netto-omzet gegeven te worden naar categorieën bedrijfsactiviteiten en naar geografische markten, voor zover deze categorieën en markten, vanuit het oogpunt van de organisatie van de verkoop van goederen en de verlening van diensten in het kader van de normale bedrijfsuitoefening van de vennootschap, onderling aanzienlijke verschillen te zien geven. Deze verplichting tot splitsing van de netto-omzet zou volgens artikel 20 (7) van het voorstel voor een zevende richtlijn uitgebreid moeten worden met de verplichting tot vermelding van het bedrag waarvoor elk van deze soorten, categorieën en afzetgebieden tot het resultaat van het boekjaar van het concern heeft bijgedragen.

Het voorstel voor een zevende richtlijn kent, evenals de vierde richtlijn, geen specifieke informatie-eisen ten aanzien van overdrachtprijzen.

3. Doelstellingen van FASB-14 „Financial reporting for segments of a business enterprise” en de bepalingen van FASB-14 ten aanzien van intra-concern transacties en overdrachtprijzen¹²⁾

Het door de Financial Accounting Standards Board met de in FASB-14 gegeven informatievoorschriften voor ondernemingsonderdelen beoogde doel is vergelijkbaar met de doelstelling van het voorstel 7e richtlijn. Ook hier gaat het om additionele informatie waardoor de gebruikers van externe verslaggeving beter in staat zullen zijn de resultaten in het verleden en de mogelijkheden in de toekomst te beoordelen¹³⁾. Echter, over de waarde van de via FASB 14 verkregen informatie is de Board bescheiden¹⁴⁾:

„Information prepared in conformity with those standards may be of limited usefulness for comparing an industry segment of one enterprise with a similar industry segment of an other enterprise (i.e., for inter enterprise comparison). Inter-enterprise comparison of industry segments would require a fairly detailed description of the basis or bases of disaggregation to be followed by all enterprises, as well as specification of the basis of accounting for inter-segment transfers and methods of allocating costs common to two or more segments”.

De Board ziet er vanaf uitgebreide administratie voorschriften van een dwingend karakter te geven over de basis waarop de verdeling van de onderneming moet plaatsvinden, over de basis waarop de transacties tussen de ondernemingsonderdelen worden afgewikkeld en over de wijze waarop gezamenlijke kosten moeten worden behandeld. Wel dienen verkopen aan derden en intra-concern verkopen onderscheiden te worden. De methode van overdrachtprijsstelling laat de Board uitdrukkelijk vrij, de onderneming dient natuurlijk wel aan te geven welke methode is gebruikt en wat aard en consequenties van eventuele wijzigingen zijn¹⁵⁾. Verder is het niet noodzakelijk een volledige resultatenrekening per ondernemingsonderdeel te verstrekken. De Board is van mening, dat niet alle kosten en opbrengsten op objectieve wijze aan de verschillende verslaggevende ondernemingsonderdelen zijn toe te rekenen¹⁶⁾.

¹²⁾ De werking van FASB-14 wordt nog versterkt door ASR no. 236 „Industry segment reporting” (SEC).

¹³⁾ Statement of financial accounting standards no. 14, op. cit., p. 2.

¹⁴⁾ Op. cit., p. 34.

¹⁵⁾ Op. cit., p. 13.

¹⁶⁾ Op. cit., p. 36.

4. Een evaluatie van het voorstel voor een zevende richtlijn, voor wat betreft de deelconcernjaarrekening

Inleiding, begrip overdrachtsprijzen

Het gaat bij externe verslaggeving om het overbrengen van financiële informatie. Echter welke financiële informatie de onderneming aan welke groepen in de samenleving - aandeelhouders, overheden, vakbonden, werknemers, crediteuren, etc. - dient te verstrekken staat niet vast, zoals blijkt uit de discussie op dit punt.

Maar omdat zowel het voorstel voor een zevende richtlijn als FASB-14 informatiedoelstellingen hebben geformuleerd, kan men zich, zonder te trachten een normatieve uitspraak te doen over externe verslaggeving en overdrachtsprijsstelling in het kader van externe verslaggeving, afvragen of de genoemde informatiedoelstellingen bereikt kunnen worden.

De eerste vraag, die beantwoord dient te worden, is de vraag welke onderdelen van de balans en de verlies- en winstrekening door intra-concern transacties en overdrachtsprijsstelling beïnvloed kunnen worden. Het is duidelijk, dat het hierbij gaat om het ruime begrip overdrachtsprijsstelling, dat de prijsstelling kan omvatten bij:

- a) verkoop van goederen en activa door verbonden ondernemingen;
- b) dienstverlening tussen verbonden ondernemingen;
- c) gebruik van activa van verbonden ondernemingen;
- d) leningen door verbonden ondernemingen.

Overdrachtsprijzen en de balans

Het is onwaarschijnlijk, dat een verbonden onderneming dezelfde financiële structuur zal hebben als een onafhankelijke onderneming in overigens gelijke bedrijfseconomische omstandigheden. Een niet-zelfstandige onderneming zal vaak minder eigen vermogen en meer kort vreemd vermogen hebben dan een zelfstandige onderneming. Dat meerdere kort vreemd vermogen zal bovendien vaak door een verbonden onderneming (b.v. de moedermaatschappij) zijn gefourneerd. Ook al zal de verbonden onderneming voor deze leningen de marktrente in rekening brengen, dan nog zal dit tot andere rentekosten leiden, dan het geval zou zijn als de onderneming onafhankelijk was geweest. Een eenvoudig cijfervoorbeeld kan dit duidelijk maken (zie bijlage 1). Het enige wat hiermee overigens beweerd zij, is dat het niet voldoende is te melden dat intra-concern leningen tegen marktrente zijn verleend. Als men de afhankelijke onderneming wil vergelijken met een behalve op punt van afhankelijkheid vergelijkbare onafhankelijke onderneming, zal men ook de financiële structuur en de dividendpolitiek in de vergelijking moeten betrekken. Dat zal dan betekenen, dat bij beoordeling van een afhankelijke onderneming gedefinieerd moet worden wat de financiële structuur en de dividendpolitiek moet zijn in geval van onafhankelijkheid. Aangezien een normatieve financiële structuur en een normatieve dividendpolitiek niet bestaan, behalve in bepaalde modelsituaties en op basis van specifieke bedrijfseconomisch-theoretische uitgangspunten, is dit een reden waarom vergelijking op dit punt van afhankelijke ondernemingen en onafhankelijke ondernemingen in de praktijk meestal niet gerealiseerd kan worden. Bij vergelijking in de tijd van dezelfde afhankelijke onderneming zal aangegeven moeten worden in hoeverre opgetreden veranderingen in de financiële structuur en de dividendpolitiek bepaald zijn door het beleid van met de onderneming verbonden ondernemingen.

De mate waarin en de wijze waarop vaste activa of immateriële activa van met de onderneming verbonden ondernemingen worden benut zal wel aan te geven zijn, maar ook hier kan men zich afvragen of een onafhankelijke onderneming dezelfde mogelijkheden heeft en dus vergelijkbaar is. Bij vergelijking in de tijd zal moeten worden aangegeven in hoeverre wijzigingen in het beleid van met de rapporterende onderneming verbonden verschaffers van activa de actiefzijde van de balans hebben beïnvloed.

Overdrachtprijzen en de resultatenrekening

Als voor de afhankelijke onderneming in kwestie (of deelconcern) alle genoemde soorten intra-concern transacties actueel zijn en dan zowel voor de ontvangst van goederen, als de levering van goederen etc., zal de resultatenrekening van die afhankelijke onderneming op een aantal plaatsen door de intra-concern transacties worden beïnvloed. Uiteraard omzet en kostprijs van de omzet, betaalde interest en ontvangen interest, maar als gebruik gemaakt wordt van de concernstaf voor advertising, algemeen advies of administratie ook verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en mogelijk ook overige baten en lasten in de vorm van huur, etc. In bepaalde gevallen zal het, zeker voor goederenleveranties of interest-verrekeningen, mogelijk zijn voor deze (intra-concern) transacties arm's length overdrachtprijzen te stellen. Daarbij moet wel worden opgemerkt, dat de arm's length gedachte in wezen uitgaat van volledig vrije mededinging, terwijl andere marktvormen in de praktijk veelvuldig zullen voorkomen. De werkelijk door de afhankelijke onderneming te betalen rente zal in de praktijk afhangen van markt-omstandigheden, maar ook van de grootte en de financiële standing van het concern als geheel, zodat ook het begrip arm's length rente enige nadere precisering behoeft. Een arm's length prijs voor administratieve diensten, algemeen advies of technische hulp zal in de praktijk moeilijk af te leiden zijn, misschien zullen richtlijnen gevonden kunnen worden in prijzen van vergelijkbare diensten van externe adviseurs. Kan of wil men geen marktprijzen hanteren, dan liggen een kostprijs-plus overdrachtprijs of een verkoopprijs-minus overdrachtprijs voor de hand. Ten aanzien van de kostenelementen van een kostprijs · plus overdrachtprijs of een verkoopprijs · minus overdrachtprijs rijst onmiddellijk de vraag naar de verbijzondering van de gezamenlijke kosten; het is noodzakelijk te vermelden welk systeem gehanteerd is en welke eventueel de systeemwijzigingen zijn. Ook de hoogte van de winstopslag is van belang. Is hier een „arm's length · winstopslagpercentage” gehanteerd, dat wil zeggen een winstopslag vergelijkbaar met in de branche gehanteerde winstopslagen (als die al bekend zijn) of niet? Het zal duidelijk zijn, dat bij enige omvang en gevarieerdheid van intra-concern transacties een weergave van gehanteerde overdrachtprijzen, althans van het systeem daarin, nogal wat voeten in de aarde zal kunnen hebben. Anderzijds wordt die informatie niet geleverd, dan is een beeld van het exacte effect van intra-concern transacties op de resultatenrekening van de rapporterende afhankelijke onderneming niet te geven.

Overigens moet opgemerkt worden, dat splitsing van de resultatenrekening voor een deel betrekking hebbende op transacties met derden en een deel dat betrekking heeft op de intra-concern transacties, als men een consequente splitsing tussen transacties met derden en verbonden ondernemingen wenst, complicaties kan opleveren. Als alleen verkocht wordt aan derden en verbonden onder-

nemingen en als verkoopkosten en administratiekosten op zinvolle wijze over beide afzetcategorieën verdeeld kunnen worden, dan is een overzicht als bijlage II bruikbaar. Als echter zowel productie door de rapporterende onderneming plaatsvindt als door de verbonden ondernemingen en als men de bruto marge wil splitsen, wordt het overzicht aanmerkelijk ingewikkelder, zie bijlage III. De resultatenrekeningen worden uiteraard nog gecompliceerder als intra-concern transacties ook weerslag hebben op andere posten en zodanig van aard en omvang zijn, dat verder splitsing van de resultatenrekening voor een goed begrip nodig is.

De kardinale vraag: kan de deelconcernjaarrekening de invloed van het concernbeleid weer-geven?

Stel dat op adequate wijze informatie kan worden gegeven over intra-concern transacties en over de prijszetting daarvan, hetgeen dus nogal wat omschrijving en beschrijving kan vergen, dan nog dient men zich af te vragen welk inzicht de jaarrekening van een individuele concernonderneming of van een deelconcern zal kunnen bieden. De jaarrekening van een onderneming geeft een beeld van de financiële aspecten van de wijze waarop het door de onderneming gevoerde beleid, gegeven de door de onderneming specifieke combinatie van kapitaal en arbeid en gegeven de problemen en mogelijkheden die de omgeving van de onderneming bieden, succesvol is geweest. Dit beeld vereist in de praktijk meestal nadere analyse.

Over de praktische waarde van analyse van jaarrekening verschillen de meningen, maar men is het er wel over eens, dat het bijzonder moeilijk is het ondernemingsbeleid compleet en exact te omschrijven en een haarscherpe beschrijving van de sterke en zwakke punten van een onderneming te geven.

In de situatie van afhankelijkheid van de rapporterende onderneming of deelconcern aan een groter geheel wordt aan die problemen nog een extra dimensie toegevoegd. Immers het beleid van het concern als geheel kan de omgeving van de rapporterende onderneming of deelconcern beïnvloeden. Bijvoorbeeld, de houding van de overheid van een bepaald land ten aanzien van de rapporterende onderneming kan beïnvloed zijn door het feit dat de rapporterende onderneming een deel van een bepaalde multinationale onderneming is. Daarnaast zal het concernbeleid zeker het beleid van de rapporterende onderneming op directe wijze beïnvloeden hebben. Zelfs al zou men de uitkomsten van intra-concern transacties en de aard en omvang van overdrachtsprijsstelling nauwkeurig hebben omschreven, dan nog is het zeer de vraag of dan een nauwkeurig en volledig beeld ontstaat van de hierboven aangeduide indirecte en directe invloed van het concern op de rapporterende onderneming. Als deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, dan is niet alleen bedrijfsvergelijking niet zinvol, maar is ook vergelijking met historische gegevens van dezelfde rapporterende onderneming van beperkte waarde. Om de beeldspraak van het voorstel voor een zevende richtlijn te gebruiken: opdelen van een „vergaarbak” levert dan slechts een aantal kleinere „vergaarbakken” op, maar geen extra inzicht.

De invloed van de omvang van de intra-concern transacties

De hiervoor aangehaalde bezwaren behoeven natuurlijk niet zwaar te wegen als de omvang van de intra-concern transacties klein is. Als de omvang van de intra-

concern transacties wel aanzienlijk is, kan de rapportage over afzonderlijke concernondernemingen, over de deelconcerns en over ondernemingsonderdelen tot grote hoeveelheden oninterpreteerbare informatie leiden. In dit verband moeten nog enkele opmerkingen over het verschil tussen verslaglegging over ondernemingsonderdelen en over deelconcerns gemaakt worden.

Een ondernemingsonderdeel in de opvatting van FASB-14 beperkt zich tot een bedrijfstak/bedrijfskolom en baseert zich op winstcentra.

Daardoor is de kans groot, als de bedrijfstak/bedrijfskolomdefinities goed gekozen zijn, dat transacties tussen ondernemingsonderdelen tot een minimum beperkt worden. Bovendien zal in het kader van het gebruik van winstcentra reeds moeite gedaan zijn winst per winstcentrum te meten, zodat misschien aan een aantal administratieve voorwaarden is voldaan, waardoor de winst van het ondernemingsonderdeel kan worden weergegeven. (Als het ondernemingsonderdeel bovendien naar geografisch gebied verdeeld wordt, kunnen natuurlijk wel weer extra transacties tussen de delen ontstaan.)

Subconsolidaties, die in de opvatting van het voorstel voor een zevende richtlijn gebaseerd zijn op verhoudingen bepaald door juridisch en economisch eigendom, kunnen dwars door bedrijfstakken/bedrijfskolommen heenlopen. Dat wil zeggen, dat verschillende delen van één bedrijfskolom zich in verschillende deelconcerns kunnen bevinden. Hierdoor wordt de kans op transacties tussen deelconcerns zeer vergroot. Daarbij komt nog, dat de deelconcernverslaggeving volgens het voorstel voor een zevende richtlijn ook informatie over ondernemingsonderdelen dient te bevatten. Al met al redenen om aan te nemen, dat de problemen van de weergave van intra-concern transacties en overdrachtprijzen zich hier in volle omvang voor zullen doen.

Conclusie

Beziez men nu nogmaals het voorstel voor de zevende richtlijn en FASB-14, dan moet geconstateerd worden dat een juiste weergave van de effecten van intra-concern verkeer in hoge mate aan de verslagleggende onderneming of deelconcern wordt overgelaten. De vraag of een dergelijke weergave eigenlijk wel mogelijk is, een vraag waarvan het antwoord voor elke onderneming verschillend kan zijn en die gesteld zou moeten worden om te kunnen bepalen of de informatievoorschriften wel tot zinvolle informatie kunnen leiden, komt nagenoeg niet aan de orde. In FASB-14 gaat de splitsing in de verslaglegging niet al te ver en zijn voorschriften gegeven om te voorkomen, dat al te veel versnippering door afsplitsing van teveel ondernemingsonderdelen zou plaatsvinden, bovendien is een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de interpreteerbaarheid. De kans dat door FASB-14 bepaalde informatiegebruikers verkeerde conclusies uit de gepresenteerde informatie zullen trekken, is daarom waarschijnlijk niet groter dan altijd al het geval is. Bij het voorstel voor een zevende richtlijn ligt dit ten aanzien van de deelconcernverslaggeving anders. Hier wordt de informatiegebruiker geconfronteerd met een informatielawine, waarvan de bruikbaarheid en interpreteerbaarheid op geen enkele wijze is gewaarborgd. Het voorstel voor een zevende richtlijn getuigt dan ook van onbegrip bij de opstellers over aard en gevolgen van intra-concern transacties en overdrachtprijstelling. Dit is des te erger aangezien deelconcernverslaglegging aanzienlijke kosten met zich zal brengen. Het is te hopen, dat de definitieve zevende richtlijn ingrijpend zal zijn aangepast.

BIJLAGE I

<i>Balans afhankelijke onderneming X × Hfl. 1.000.000</i>				<i>Balans onafhankelijke maar overigens vergelijkbare onderneming Y × Hfl. 1.000.000</i>			
activa	10.0	eigen vermogen	0.5	activa	10.0	eigen vermogen	3.5
		crediteuren	2.5			crediteuren	2.5
		intra-concern lening op lange termijn à 10%	1.0			banklening op lange termijn à 10%	3.0
		intra-concern lening op korte termijn à 6%	6.0			banklening op korte termijn à 6%	1.0
	<u>10.0</u>		<u>10.0</u>		<u>10.0</u>		<u>10.0</u>
jaarlijkse rentelast Hfl. 460.000 (exclusief dividend)				jaarlijkse rentelast Hfl. 360.000 (exclusief dividend)			

BIJLAGE II

	<i>resultatenrekening</i>		
	<i>aan derden</i>	<i>intra-concern</i>	<i>totaal</i>
omzet			
kostprijs van de omzet	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
bruto marge			
verkoopkosten			
algemene kosten	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
	<u> </u>	<u> </u>	
interest kosten			<u> </u>
winst voor belastingen			<u> </u>
belastingen			<u> </u>
winst na belastingen			<u> </u>

BIJLAGE III

	aan derden/ eigen produkt	aan derden/ produktie verbonden onder- nemingen	aan derden/ totaal	aan verbonden onder- nemingen/ eigen produktie	aan verbonden onder- nemingen/ produktie door verbonden onder- nemingen	aan verbonden onder- nemingen/ totaal	totaal
omzet kostprijs van de omzet							
bruto marge etc.							